

Ganløse d. 3.februar 2010

Til Folketingets Retsudvalg

Vi Finalfred Larsen og Henning Lyhne C., 2 pensionerede seminarielærere arbejder fortsat med kunst og kunsthåndværk.

Kniven er vores værktøj, et middel til at forstå verden med.

Vi er fredelige snittere.

Forstår ikke, at der kan laves en lov som kollektivt afstraffer alle knivbærere, fordi få promiller af landets borgere misbruger knive til at gøre ondt med.

Derfor kommer vi med denne henvendelse.

Knivloven stilles i bero øjeblikkeligt,

det opfordrer vi hermed de ansvarlige politikere til at gøre.

Loven har til formål at stoppe knivoverfald, et formål vi har fuld forståelse for.

Men, Knivlovens udformning gør, at mange lovlydige, fredelige borgere er blevet kriminaliseret, deres liv er blevet gjort urimeligt besværligt, for ikke at sige umuligt.

Vi tror ikke på, at tilstedeværelsen af arbejdsknive i arbejdslivet og i fritidslivet i naturen er et problem.

Knivoverfald foregår i nattelivet, i forlystelseszoner – der er forbud relevant. Mener at overfaldene der, sker med deciderede våbenknive.

Knivoverfald der sker i hjemmene, tror vi sker med køkkenknive.

Vi tror ikke at arbejdsknive tæller stort i statistikken..

Politiets statistik over beslaglagte våben opklarer ikke noget – det er en pærevælling omfattende alt fra maskingeværer til brodersakse.

I statistikken indgår mine 2 søstre som begge er over 70 år. I lufthavne har de fået konfiskeret deres små foldeknive med låsbar blad, da det er værktøj.

Når det kun er tilladt at have foldeknive hvor bladet ikke kan låses, er det en urimelig hensynstagen til et udenlandsk firma, victorinix, den schweiziske hærs lommekniv. Den er kun et statussymbol. Da den ikke kan slibes skarp, vil ingen virkelig knivbruger arbejde med den. Den er farlig, når den kan komme til at lukke om og skære i fingeren.

Folketinget opfordres til i stedet, at vise hensyn til de mange fredelige danske medborgere som arbejder med hænderne, som er håndværkere der skærer med menneskets første værktøj: Kniven.

Vi må kunne have kniven med os, til og fra arbejde og fritidsliv og undervejs kunne redde et barns liv, når det er ved at blive kvalt i anoraksnoen.

Vi skal have lov til undervejs, at købe ind (eksempel: Jægeren der vil købe morgenbrød med til jagtselskabet), at kunne tanke op, få noget at spise og drikke eller gå på toilettet, når vi altså lader kniven blive liggende i bilen.

Altså, vi anmoder om 1. lovliggørelse af korte foldearbejdsknive med blad der kan låses.

2. tilladelse til at opbevare knive i bilen, når man undervejs stopper op for, at handle, tanke benzin, spisedrikke eller gå på toilettet.

Særlige ordninger for medborgerer der er gående eller cyklende.

P.S.

Der bliver dræbt flere mennesker med bil end med kniv.

Fordi der er nogle få % vanvidsbilister, forbyder Folketinget ikke alle danskere at køre bil.

Fordi der findes pyromaner, forbydes det ikke, at borgerne har tændstikker eller lighter på sig.

Med venlig hilsen

Finalfred Larsen og Henning Lyhne C.

Kære Folketingets Retsudvalg

Jeg har været på Frederikssunds politistation
Skrevet til Nordsjællands politi
Skrevet til Justitsministeriet
Skrevet til Rigsadvokaten.

Ingen har brugbart svar.

Jeg har skrevet debat indlæg i Frederiksborg Amts Avis og Politiken.
Hermed følger nogle af artiklerne.

Knivloven og kunstneren.

Jeg er skulptør/billedhugger. Jeg hugger ikke i sten. Jeg laver skulpturer af mange forskellige materialer. Jeg snitter meget i grene. finder en gren som jeg kan se ligner et menneske eller et dyr. Snitter det overflødige væk, så alle kan se mennesket/dyret som gemte sig inde i grenen. Har udstillet grenskulpturer på Helsingør bibliotek.

Egnede grene finder jeg mange steder: i skoven, på stranden, på veje, overalt, så derfor er det

formålstjenligt at jeg skulptøren/billedhuggeren har knive, beskæresaks og grensav med, under min færden rundt.

Det er tilfældigt hvor jeg finder mine skulpturmateriale. så derfor har jeg haft mit værktøj med i min bil. Min arbejdsplads er allevegne.

Jeg er 78 år og et fredeligt menneske, der ikke tror på at vold løser problemer. Kunne aldrig drømme om at gå på discotek.

Hvis jeg undervejs vil gå i butik for at handle eller på restaurant for at drikke kaffe eller spise noget mad, vil jeg efterlade mit værktøj i min bil.

Jeg beder om at få en skriftlig bekræftelse på at jeg som skulptør/billedhugger må have omtalte værktøj med i min taske når jeg færdes i naturen, samt må have det i min bil når jeg kører fra sted til sted.

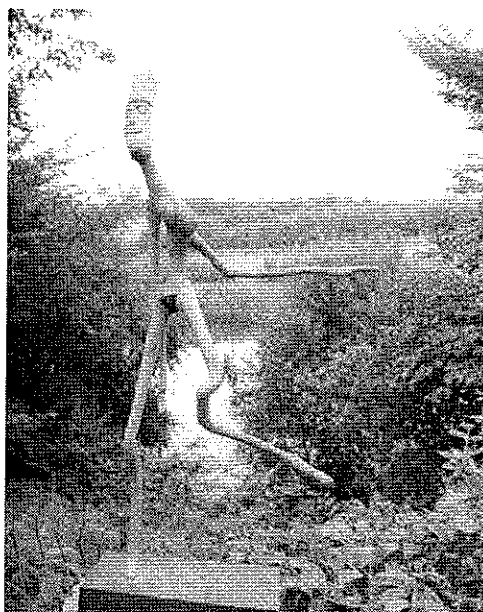
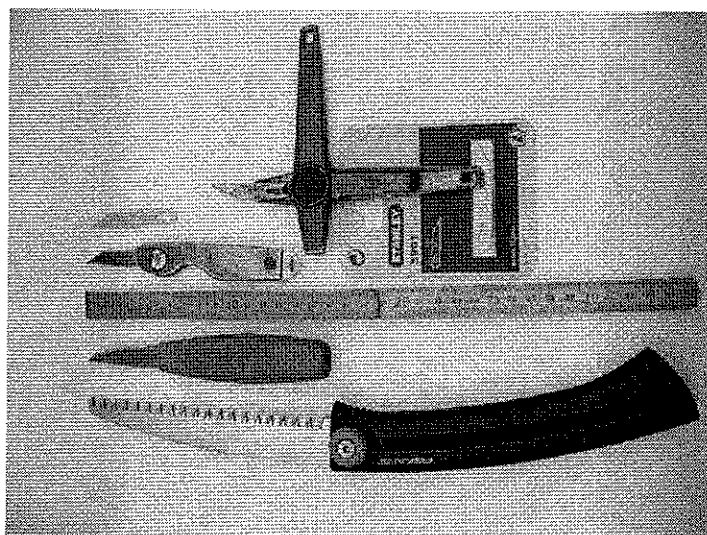
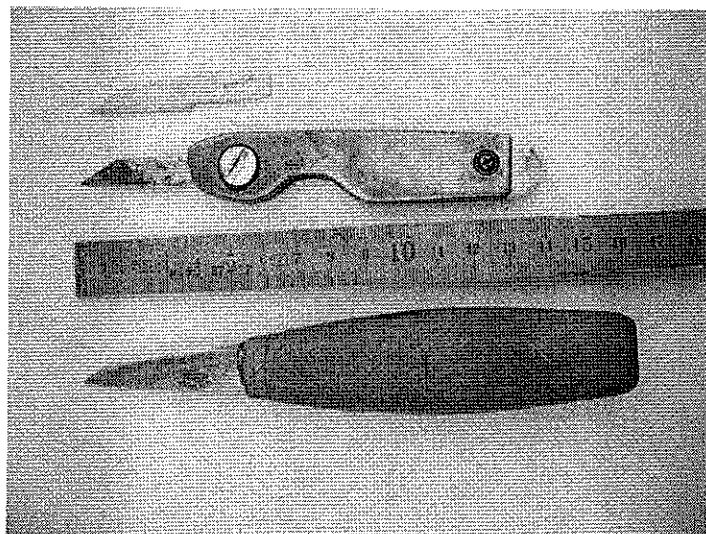
En lille Stanley foldekniv med et kort blad 35 mm og tyndt så det let knækker. Bladet låses når man skal arbejde med det- (Den eneste værktøjskniv, som jeg erindrer, der ikke låser bladet er barberkniven). Foldekniven er til fint arbejde - bladet knækker meget let.

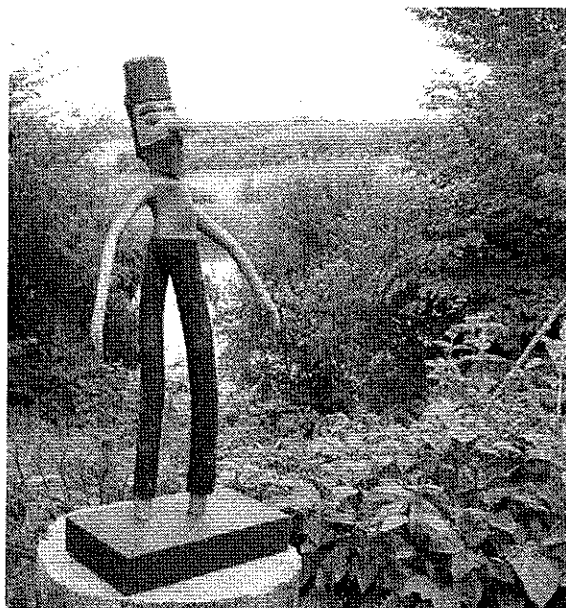
En kortbladet dolk (Erik Frost, Mora, Sweden) **bladet 53 mm.** Den har et tykt blad, så den kan snitte tykkere grene over. Den Sløjdsolen bruger.

En grensav (Fiskars) **160 mm.** Savbladet kan skubbes ind i skæftet. Til meget tykke grene.

Håber de kan give mig en skriftlig bekræftelse, tilladelse,
så jeg kan have mit værktøj med mig som jeg har beskrevet,
så jeg kan fortsætte mit fredelige liv og give mine medmennesker glade oplevelser.

Arbejdsknive og snittede figurer





Jeg en knivforbryder.

Jeg er skulptør/billedhugger. Jeg arbejder meget med naturformer, grene og kogler. Kan ane dyre og menneskefigurer, der gemmer sig i dem. Så snitter jeg med min kniv det overflødige væk, så alle kan se, at det ikke bare var en dum gren, men en smuk eller sjov fugl eller en humoristisk menneskefigur.

Grene er der alle steder hvor der er træer, men det er én af tusinder der har eventyret i sig. Hvor jeg finder disse enestående ved jeg ikke. Derfor har jeg altid haft kniv og grensav med mig, på min færden i naturen.

Så kom den ny lov. Jeg gik på Frederikssund Politistation, hvor betjenten mente at sådan en kunstner måtte rangere som spejdere og lystfiskere.

Da min bil ikke længere betragtes som en del af min ukrænkelige bolig, bliver jeg forbryder.

Jeg har mit **værktøj**, mine knive og sav med i en taske når jeg færdes i naturen. Tasken med knive lader jeg stå i bilen, når jeg på min vej stopper op for at handle i butikker, drikke kaffe og spise på restaurant.

Grene skal jeg finde i dagslys, så derfor har jeg dem ikke med i nattelivet, det fredelige jeg kommer i.

I sommer blev min lillesøster 70 år. Det blev fejret på Bornholm. Vi lejede sommerhuse i en uge, så vi, udover familiesamvær, oplevede den dejlige ø.

Jeg havde mine arbejdsknive og sav med og fandt og snittede spændende grene. Når jeg har sejlet med færgen og været ude at spise, har værktøjet ligget i min bil. Så jeg er altså en forbryder.

For et par år siden udstillede jeg mine **Grenskulpturer** på Norsk Skogmuseum og boede deroppe imens og gik i skoven og fandt grene og snittede dem til, så alle kunne se, at grenen ikke bare var en gren.

Ligesom H. C. Andersen havde sin store farlige saks med sig og lavede papirklip til sine værter når han var på besøg, snitter jeg fugle og fløjter til børnene.

Så vidt jeg kan forstå, forbyder loven mig at rejse og udøve min kunst.

Jeg har mailet til politidirektøren i Helsingør og anmodet om at få en skriftlig tilladelse til at have mit værktøj med mig. Mora sløjdkniven har 53 mm blad. Stanley foldekniven har 35 mm blad.

Jeg blev ringet op af en betjent, som venligt ikke troede jeg var farlig, men han ville ikke give mig en tilladelse på papir.

Min bevægelsesfrihed er altså meget begrænset!

Henning Lyhne C. Knivloven dok.2

Politikerne siger, at den virker efter hensigten: At få knivene væk fra nattelivet, men er det også lovens hensigt at halvdelen af Danmarks befolkning kriminaliseres?

Fordi der er et par procent vanvidsbilister, forbyder politikerne ikke alle danskere at køre bil!

I Forhold til hvor mange der dræbes med biler, vil jeg mene det er forsvindende få der dræbes med arbejdsknive.

At Højesterets dom skulle gøre , at vi knivbærere kan ånde lettet op forstår jeg ikke: At blive lettet for bøde på 3.000 kr. igen og igen, kan man ikke leve og virke med.

Politikere og Jurister er **Fingervirkere** . Ved det verdensfjerne skrivebord og skærm arbejder de ved at taste med fingrene. De fatter ikke noget, fatter ikke at **Håndens mennesker**: Håndværkerer, kunsthåndværkere, kunstnere, jægere, fiskere, svampesamlere og mennesker på camping, der hvad enten de kører i bil, på cykel eller vandrer, har brug for knive til det de beskæftiger sig med og til at lave og spise mad med.

Skal det på rejser kun være tilladt at spise på restaurant og bo på hotel?

Hvis man vil campere, skal man altså leve af havregrød som tilberedes og spises med ske!

Fordi man ikke længere på kontorerne har brug for en kniv, en pennekniv til at spidse fjerpenen med, så skal magthaverne ikke forbyde folket at have knive til arbejde, husflid og liv i naturen.

Tømreren har kniv med i sin arbejdsbil. Må han, på vej til og fra huset han skal bygge eller reparere, ikke købe benzin på tanken eller få noget at spise på cafeteriet? Bilen holder der jo med knive i og den bliver aldrig tømt.

Hvis man vil på svampejagt, vil man have sin svampekniv med i det offentlige rum, i tog og bus.

Det er altså ulovligt.

Jeg der er skulptør finder grene til at snitte til skulpturer. Har altid korte arbejdsknive og en farlig foldesav med. Hvis det er en længere tur er det ikke godt nok, at jeg lader værktøjet forblive i bilen, mens jeg tanker op eller får noget at spise. Da jeg var på Bornholm en uge var jeg forbryder, da mine knive lå i bilen på færgen og når jeg var ude at spise røgede sild. Om sommerhuset var omfattet af hjemmets integritet ved jeg ikke.

Medmennesker på cykeltur eller vandretur kan ikke undgå at have deres kniv med ind i butik og restaurant.

Loven må præciseres. Hvis man skal hente barnet/barnebarnet fra discotek er det forståeligt at der ikke må være kniv i bilen, men ude i det fredelige liv må det være tilladt at opbevare sin kniv i bilen, ens andet hjem.

I gamle dage var der jernringe uden på købmandsbutikken, så man kunne tøjre hesten. Vandrere og cyklende kunne så have knive i en metalkasse, som kunne tøjres til jernringen i muren.

Der tales meget om dialog, men når borgeren henvender sig til myndighederne, bliver man viftet af med et ikkesvar!

Jeg har mailet til politimesteren om at få en skriftlig bekræftelse af, at min virksomhed er anerkendelsesværdig. Telefonisk fik jeg at vide at politiet troede jeg var et fredeligt menneske, men de ville ikke give mig noget skriftligt.

Skulle tro at politikere læste avisernes læserbreve – det gør de sikkert også, men reagerer kun hvis de mener borgeren har uret.

Jeg har skrevet til Rigsadvokaten. Fået et brev der snakker udenom og en kopi af den upræcise lov. Jeg må henvende mig til ombudsmanden og derefter til Menneskerettigheds Domstolen, for at få rimelige retningslinier, så jeg fortsat kan leve mit snittende liv.

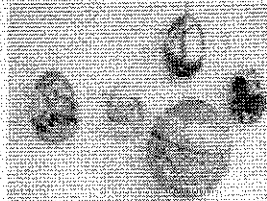
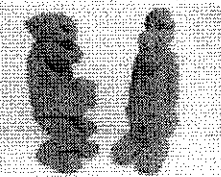
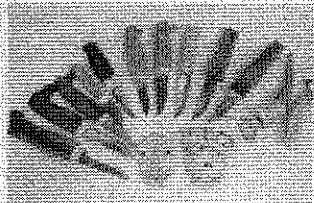
KNIV-GLÆDER

Vi snitter smukke og morsomme genstande



Fin Alfred

Knive skulptur smykker æg

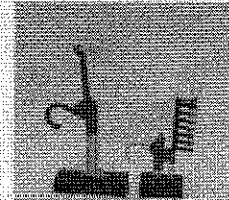
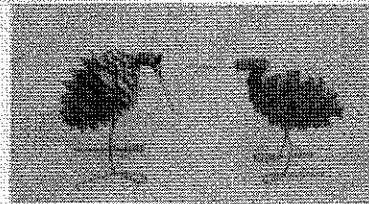
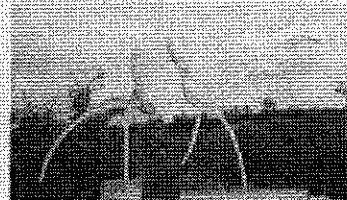


Materier Postkort Musik CD'er
www.finalfred.dk tlf. 21 62 22 58



Henning Lyhne

Grenskulpturer kogledyr højler



Postkort Fotos elrørsfløjter
www.henninglyhne.dk tlf. 24 65 65 31

Fernisering fredag d. 29. januar kl. 14-19. Åbent alle dage kl. 12-19, dog 11.2 kl. 12-14

HAVNEGALLERIET i Dragør fredag d. 29 januar – torsdag d. 11 februar 2010
Bus 350 S Ballerup – Nørreport- Dragør.

KNIVSKRÆK er moderne. **KNIVE GLÆDER** os der snitter og det vi snitter, glæder andre.

Ja, knive er på godt og ondt, ligesom kundskabens træ.

Biler er også farlige: Bilen er et godt transportmiddel, men når drengerøve bruger offentlige veje og gader som legeplads for at demonstrere potens, ja - så er bilen ond.

Fordi der er et par procent vanvidsbilister, forbyder folkettinget ikke alle mennesker at køre i bil!

Fordi der er pyromaner til, forbyder folkettinget ikke at vi går med tændstikker eller lighter.

Der bliver dræbt færre ved knivoverfald, end der bliver myrdet med bil, tror jeg. Knivdrab tror jeg sker med våbenknive og køkkenknive. Tror, det er meget sjældent at det sker med arbejdsknive: Korte dolke og foldekknive med låsbar klinge. Foldekknive hvor bladet ikke kan låses tør ingen håndværker bruge!

Mennesket har behov for, at have noget mellem hænderne. Kvinder strikker, katolikker bruger rosenkrans, rygere fingerer med cigaretter, slikmunde putter i munden og moderne ungdom sms'er – og så er vi nogle mennesker som snitter, og det skader hverken os selv eller andre.

Mennesket er et dyr der bruger redskaber, og det første værktøj er kniven! Vi forholder os med værktøj til den materielle verden. Og den åndelige verden er tæt forbundet med arbejdende hænder. Sproget siger det: **Hånd** og **Ånd** er tæt på hinanden. **Begribe** kommer af at gribe (bolden) med hænderne. **Fatte** har noget at gøre med hænderne som fatter om noget.

Når statsministeren mener at fremme børns indlæring af dansk og matematik ved at tage timer fra kreative fag, må han være uvidende om pædagogisk forskning. Børn skal ikke indskrænkes til, med deres fingerspidser at være tastenspillere. De skal med deres hænder i kontakt med den fysiske verden. Børn skal lege i sandkasse, fingermale, modellere ler og bruge værktøj i træsløjd – komme i kontakt med den fysiske verden.

Ellers bliver de lige så dumme som KlodsHans' akademiske brødre.

Akademikerbrødrene var blevet sat op på tilredne heste og der sad de og repeterede gennemtygget bogviden – oplevede ikke naturen om sig og foragtede det kasserede. De evnede ikke glæden, fornemmede ikke noget på rejsen og fornemmede heller ikke hvad prinsessen havde brug for.

KLODS var noget tanketomme mennesker kaldte Hans. **KREATIVHANS** var det han var! Han havde selv tilredet sin gedebuk, havde evnen til at indleve sig, kunne nyde sol og fuglesang på rejsen og se muligheder i det andre havde kasseret. Han kunne komme på bølgelængde med prinsessen og vandt hende.

Hvis vore børn skal blive til noget stort skal de bruge hænderne og snitte i træ.

På udstillingen **KNIV-GLÆDER** i Dragør Havnegalleri 29.1. – 11.2. vil vi sidde og snitte og vise hvordan man undgår at snitte i kød, eget såvel som andres.